

Lucruri mari a făcut Domnul cu noi, suntem plini de bucurie!

Gândindu-mă la cei cinci ani ai Acțiunii Catolice din România mi-au venit în minte tocmai aceste cuvinte ale psalmistului: „*Lucruri mari a făcut Domnul cu noi, și suntem plini de bucurie!*” (Ps 126,4). Într-adevăr, tot ceea ce face Dumnezeu este minunat și este spre binele omului. El acționează pentru ca omul să aibă viață și să o aibă din belșug. Darurile lui Dumnezeu nu pot decât să umple inima omului de recunoștință și de bucurie.

Recunoștința și bucuria trebuie să se nască și în inimile noastre pentru tot ceea ce a reușit să facă Acțiunea Catolică din România prin intermediul atâtor persoane generoase care au înțeles că în barca Bisericii nimeni nu este pasager, ci membru al echipajului. Laicii, susținuți de asistenții spirituali, și-au luat în serios propria vocație trăind și mărturisind credința și punându-și viața în slujba Bisericii pentru ca aceasta să fie sarea pământului și lumina lumii. Acești laici demonstrează astfel că nu se consideră doar „destinatarii” apostolatului Bisericii ci co-responsabili în trăirea acestei misiuni, conștienți că un creștin adevărat este un om căruia Dumnezeu i-a încredințat toți oamenii. Acești laici au înțeles că Cristos nu are nevoie de admiratori, ci de ucenici, nu dorește doar să fie preamărit, ci să fie urmat pe calea iubirii concrete față de om, a implicării fidele în misiunea Bisericii și a mărturiei credinței în ambiencele de viață cotidiană. Acești laici sunt conștienți că lumea în care trăiesc are nevoie de „suflul” lui Dumnezeu, de o infuzie de speranță și de încredere în binele care triumfă. Pentru acești laici nu putem să nu fim recunoscători lui Dumnezeu!

Ni se umple inima de bucurie privind la toate momentele de formare, la zilele de reculegere, la campusurile unitare, la întâlnirile internaționale,... Trec prin fața ochilor, pe de o parte, imaginea chipurilor responsabililor preocupați de buna reușită a întâlnirilor iar, pe de altă parte, imaginea fețelor copiilor, tinerilor și adulților fericiți de a fi trăit momente pline entuziasm și de creștere. Din diferite colțuri ale țării și din diverse locuri ale lumii s-au întâlnit persoane care fac parte din marea familie a Bisericii și a Acțiunii Catolice, împărtășind idealul unei vieți creștine caracterizată de implicare și de slujire.

Sperând să nu cad în păcatul prezumției mă gândesc și la faptul că istoria Acțiunii Catolice din România a fost legată de momente deosebite din istoria Bisericii. Bazele Federației se puneau

tocmai în zilele în care se încheiase pontificatul Venerabilului Papă Ioan Paul al II-lea, un papă care a iubit mult Acțiunea Catholică. Nu pot fi uitate cuvintele sale: *„Biserica nu se poate lipsi de Acțiunea Catholică! Biserica are nevoie de un grup de laici care, fideli vocației lor și îndeaproape uniți cu păstorii lor legitimi, să fie dispuși să mărturisească, cu aceștia din urmă, munca cotidiană a evanghelizării în toate domeniile... Biserica are nevoie de Acțiunea Catholică, pentru că ea are nevoie de laici pregătiți care să-și consacre existența lor apostolatului și care să stabilească, în mod particular cu comunitatea diecezană, o legătură care lasă urme în viața și drumul lor spiritual... Ea are nevoie de laici, în a căror experiență de viață se manifestă, în mod concret și cotidian, măreția și bucuria vieții creștine; de laici care știu să vadă în botez rădăcina demnității lor, în comunitatea creștină, propria lor familie cu care își împart credința, și în Păstor, tatăl care îi ghidează și îi încurajează în drumul lor de fraternitate.”* (IOAN PAUL AL II-LEA, *Alocuțiune către delegații Celei de-a XI Adunări generale a Acțiunii Catolice Italiene*, 26 aprilie 2002). Totodată îndemnurile Papei Benedict al XVI-lea de a trăi cu fidelitate credința și de a da mărturie au constituit, și constituie, un imbold semnificativ pentru a continua această frumoasă aventură! *„Încurajez Acțiunea Catholică să aprofundeze tot mai mult angajarea formativă, pentru ca membrii ei să crească în sfințenia vieții și în comuniunea eclezială și să fie martori credibili ai lui Cristos înviat, speranță a umanității. Fecioara Neprihănită să binecuvânteze Acțiunea Catholică și să o susțină în propunerea generoasă de a sluji Biserica și misiunea ei evanghelizatoare”.* (BENEDICT AL XVI-LEA, *Rugăciunea Angelus*, 8 decembrie 2006). Susținerea și prețuirea episcopilor noștri a contribuit la parcurgerea acestui minunat pelerinaj spre Dumnezeu și spre inimile oamenilor!

Privind în urmă sunt multe lucruri pentru care trebuie să îi mulțumim lui Dumnezeu! Privind înainte ne dăm seama că misiunea măreață de ucenici ai lui Dumnezeu pe drumurile și străzile noastre trebuie să crească pentru ca bucuria noastră să fie deplină! Acest drum îi încredințăm lui Dumnezeu cerându-i în rugăciune să ne facă mereu și mai mult ucenici ai săi, prompti și fideli, având curajul viitorului pentru o Biserică mai strălucitoare și pentru o lume mai bună!

Pr. Felix Roca

Asistent spiritual general

Iași

22 aprilie 2010